

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 57 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Landstingets næste Møde afholdes Fredag den 18. Januar Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Forelæggelse af Lovforslag.*

2) *Anden (sidste) Behandling af:*

Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1932—33.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje. (Dommerfuldmægtige).

Mødet hævet Kl. 13³⁵.

46de Møde.

Fredag den 18. Januar Kl. 13³⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver Ordet til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (H. Chr. Petersen), for at han som Ordfører for Forslagsstillerne kan forelægge et i sidste Møde anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Chr. Petersen): Jeg skal paa For-

slagsstillerne Vegne tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg til at redegøre for Danmarks sociale Udgifters Art, Størrelse og Fordeling paa Stat og Kommuner i Finansaarene 1929—30 til 1934—35 og til at stille Ændringsforslag til den sociale Lovgivning.*

Motiveringen for Forelæggelsen af et saadant Lovforslag behøver ikke at være særlig indgaaende eller tage lang Tid; det stærke Røre, der er om den sociale Lovgivning, baade paa Land og i By, siger jo tilstrækkeligt og viser, at det ikke er Ord, der her trænges til, men Handlekraft. Det Parti, jeg tilhører, advarede som bekendt stærkt imod Vedtagelsen af Socialreformen, som trods dens 335 Paragraffer blev forceret gennem Rigsdagen i ganske kort Tid; i dette høje Ting meddelte Socialministeren paa Forespørgsel fra vor Side, at vi kunde faa nogle Dage til at gennemgaa Lovforslaget og stille Ændringsforslag, men vi forstod jo, at det i denne korte Tid vilde være umuligt for os at komme til Bunds i Sagen, og det var vel ogsaa saadan, at Ordningen var truffet paa andre Steder end i Rigsdagen, saa at det vilde være unyttigt for os at forsøge at gribe ind. Nu ser vi Resultatet af dette Hastværk, og der er sikkert flere end os, der beklager, at vort Raad ikke dengang blev fulgt, saaledes at Socialreformen kunde være blevet udformet maaske til en god Lov, i Modsætning til hvad den er blevet.

Ved Finanslovsforslagets Behandling i Marts 1934 tillod jeg mig at stille en Forespørgsel til den højtærede Socialminister: „Kan det forventes, at Socialministeren i nær Fremtid vil fremkomme med Forslag til Revision af Socialreformen?“ Man kunde allerede dengang af de foreliggende kommunale Budgetter se, hvor det bar hen, men min Advarsel interesserede ikke den højtærede Minister, som vel aldrig havde haft nogen Anelse om, at hans Lovforslag kunde give sig saadanne Udslag, som det nu er Tilfældet. Jeg skal ved denne Lejlighed tillade mig at oplyse den højtærede Socialminister om, at de Refusionsregninger, som vil blive udsendt næste Gang, bliver — det tør jeg spaa — betydelig større end de, der er udsendt denne Gang, thi det viser sig, at de Beløb, som man har afsat til den sociale Udgiftskonto i de større Byer, ikke vil være tilstrækkelige. Jeg har i de sidste Dage bemærket, at en By i Jylland har maattet